

можливим, тому вкрай важливо, щоб адаптація проходила покроково, без шкоди для якості виробничих процесів, що вимагає обґрунтування напрямів зниження ризиків, що є надзвичайно важливим при подальших дослідженнях.

Ліхая В.Ф.
НТУ «ХП»

ФАКТОРИ ЗРОСТАННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ: ОЦІНКА ТА НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Особливої актуальності в ринкової економіці набирає продуктивності праці. Для підвищення результативності функціонування виробництва необхідно постачання трудового потенціалу та його доцільне використання. Сьогодні на вітчизняних підприємствах мало уваги приділяється дослідженням стану рівня результативності праці. На неї негативно впливає збільшення неплатежів, несвоєчасні виплати зарплат, зниження обсягів вироблення продукції віщує спад кваліфікаційного рівня робочої сили.

«Основні чинники підвищення продуктивності праці – це науково-технічний процес організація виробництва. Їх поєднання дає наступні напрямки розробки заходів по підвищенню продуктивності праці:

- вдосконалення технології виробництва, засобів і предметів праці;
- суспільний поділ праці і спеціалізація виробництва, що дає можливість удосконалювати засоби праці і відбувається на основі їх вдосконалення;
- раціональне розміщення виробництва;
- підвищення освіти і культурного рівня життя працівників та раціональне використання трудових ресурсів;
- вдосконалення виробничих відносин.»[1, с. 31]

Трудові ресурси та результативність їх використання являє собою основні фактори для проведення аналізу забезпечення підприємства, який потрібен для оцінки ефективності використання трудовитрат. Аналіз чисельності персоналу потрібен для визначення забезпечення підприємства робочою силою.

Аналіз праці та заробітної плати дає можливість детально вивчити використання робочої сили під час виробництва продукції, повніше висвітлити втрати робочого часу та визначити резерви підвищення продуктивності праці. Аналіз і оцінювання режиму роботи підприємства проводять, виходячи з можливостей найінтенсивнішого використання виробничого устаткування, досягнення пропорційності в роботі всієї технологічної і загальновиробничої системи машин, дотримання раціонального режиму праці і відпочинку. Аналіз умов праці проводять за оцінками ступеня її монотонності і напруженості, шкідливого впливу на здоров'я працівників, важкості фізичної праці і т. ін.

Під час проведення аналізу повинні бути вирішені такі основні завдання: оцінка забезпеченості підприємства та його підрозділів робочою силою, її склад, стан, рух, професійний рівень; аналіз використання робочого часу; оцінка рівня продуктивності праці, чинники її зростання; аналіз складу і структури фонду оплати праці; аналіз впливу чинників на відхилення витрат по оплаті праці; оцінка співвідношення між темпом зростання продуктивності праці і темпом зростання середньої заробітної плати; оцінка впливу трудових чинників на обсяг реалізації продукції; аналіз рентабельності персоналу.

Основними напрямками в цій сфері є організація розробки і здійснення планів щодо підвищення продуктивності праці на кожному робочому місці, а також активна участь в плануванні організаційно-технічних заходів і контроль за їх виконанням. До опрацювання таких заходів слід залучати широкі маси промислово-виробничого персоналу: працівників, інженерно-технічних робітників, службовців, керівників тощо. Їх участь сприяє

виявленню внутрішньовиробничих резервів підвищення продуктивності праці. Найважливішим резервом підвищення продуктивності праці є її наукова організація.

Список літератури:

1. Гетьман О. О., Шаповал В. М. *Економіка підприємства*: Навч. посіб. 2-ге видання. К.: Центр учбової літератури, 2010. 488 с.
2. Линенко А.В. Сутність й аналіз трудового потенціалу підприємства за показниками ефективності його використання / А.В. Линенко, О.Л. Шевченко. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2008. №4. С. 111–116 с.

Лопатін В. О.
НТУ «ХП»

ФІНАНСОВА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА УКРАЇНУ

Глобалізація протягом останніх двох десятиліть має вплив на політичний, економічний та соціальний розвиток країни, саме тому обрана тема є актуальною та потребує постійного дослідження.

Вітчизняні вчені зробили вагомий внесок у дослідження питань фінансової глобалізації. Зокрема, цим питанням присвячені праці: О. Барановського, М. Савлука, В. Міщенко, В. Гайця та інших.

Основними проявами цього процесу є: швидке зростання міжнародної торгівлі, інвестицій, глобальної конкуренції, ролі інформаційних технологій в економічному розвитку, лібералізація руху капіталів тощо. Капітал виявився наймобільнішим фактором виробництва, тому саме фінансова глобалізація стала домінуючою формою економічної глобалізації [1].

Фінансова глобалізація має свої значні переваги та недоліки. Вона здатна не тільки пришвидшити економічний розвиток, але й значно